

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonicih rozhodl samosoudkyní JUDr. Pavlou Potužníkovou ve věci

žalobce:

██████████, narozený dne ██████████
bytem ██████████
zastoupený advokátem Mgr. Ladislavem Rychtářem
sídlem Vodňanského 538, 169 00 Praha 6

proti

žalované:

Honební společenstvo Lomec-Libějovice, IČO 48222801
sídlem Libějovice, 389 01 Libějovice
zastoupená advokátem Mgr. Janem Mrázkem
sídlem Jana Wericha 576, 388 01 Blatná

o určení neplatnosti rozhodnutí honebního výboru o pronájmu honitby

takto:

- I. Žaloba, podle níž by rozhodnutí honebního výboru žalovaného o pronájmu honitby Lomec Libějovice na období od 1. 4. 2013 do 31. 3. 2023 bylo prohlášeno za neplatné, **se zamítá**.
- II. Žalobce **je povinen** zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 41 506 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal rozhodnutí soudu, kterým by byla určena neplatnost rozhodnutí honebního výboru žalovaného o pronájmu honitby MS Libějovice na období od 1. 4. 2013 do 31. 3. 2023. Žalobu odůvodnil tím, že 28. 12. 2012 se konala valná hromada žalovaného, na níž byl přítomen i žalobce (dále doplnil, že ještě s ██████████ a ██████████ jako odborníky na myslivecké právo), přičemž na této valné hromadě mělo být mimo jiné rozhodnuto o pronájmu honitby, jak vyplývalo z bodu 4

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

pozvánky na valnou hromadu. Na této valné hromadě však k obrovskému překvapení honební starosta oznámil, že honitba již byla pronajata na základě rozhodnutí honebního výboru MS Libějovice, tedy místnímu mysliveckému sdružení, a to údajně již 14. 4. 2012, a to přestože o pronájmu honitby měl zájem žalobce jako člen žalovaného, který byl navíc ochoten zaplatit daleko vyšší nájemné. Žalobce je členem žalovaného, který je právnickou osobou založenou na základě zákona č. 23/1962 Sb. o myslivosti, přičemž od 1. 7. 2002 je právní režim honebních společenstev upraven z. č. 449/2001 Sb. o myslivosti, který shora uvedený zákon zrušil. Podle § 21 odst. 1 písm. c) z. č. 449/2001 Sb. do působnosti valné hromady náleží rozhodovat o způsobu využití společenstevní honitby, včetně uzavření, změny nebo vypovězení smlouvy o nájmu honitby. Podle odst. 2. tohoto ustanovení pak může valná hromada přenést působnost podle odst. 1 písm. c) na honební výbor, k čemuž došlo rozhodnutím valné hromady žalovaného ze dne 20. 11. 2002, kdy byla přenesena působnost valné hromady rozhodovat o způsobu využití společenstevní honitby, včetně uzavření změny nebo vypovězení smlouvy o nájmu honitby na honební výbor, což však znamená, že tím došlo k přenesení ochrany v podobě opravného prostředku, který je v tomto smyslu upraven v § 22 odst. 8 zákona o myslivosti, podle něž považuje-li člen honebního společenstva rozhodnutí valné hromady za nezákonné nebo odporující stanovám, může se do 15 dnů ode dne, kdy se o rozhodnutí dozvěděl, nejpozději však do 3 měsíců od konání valné hromady, domáhat, aby soud vyslovil neplatnost rozhodnutí valné hromady, jinak jeho právo zaniká. Tohoto práva žalobce využil, neboť se domnívá, že rozhodnutí o pronájmu honitby nebylo přijato 14. 4. 2012, jak vyplývá ze zápisu z jednání honebního výboru, ale až po rozeslání pozvánek na valnou hromadu na den 28. 12. 2012 a tudíž antidatováno. K tomu vedou žalobce skutečnosti, že před valnou hromadou vedli členové žalovaného se žalobcem velmi intenzivní jednání, kdy jejich snahou bylo domluvit se na užívání předmětné honitby, avšak kdyby honitba byla pronajata již 14. 4. 2012, žádná jednání před valnou hromadou se žalobcem vést nemuseli. Na pozvánce na valnou hromadu bylo jako bod 4 výslovně uvedeno rozhodnutí o pronájmu honitby, takže pokud by byla v době rozeslání pozvánek na valnou hromadu honitba opravdu pronajata již na základě rozhodnutí honebního výboru, pak by tento bod na pozvánce nepochybně nebyl. Podle § 33 odst. 1 zákona o myslivosti je držitel honitby povinen do 15 dnů ode dne uzavření smlouvy zaslat jedno vyhotovení orgánu státní správy myslivosti, a jelikož žalobce navštívil 31. 12. 2012 Městský úřad ve Vodňanech jako místně příslušný orgán státní správy myslivosti, aby se přesvědčil, zda a kdy smlouva o pronájmu honitby správním orgánu doručena byla, tak podle svého očekávání zjistil, že tato smlouva zde není. Žalobce se domnívá, že žalovaný svým postupem porušil ustanovení § 32 odst. 2 zákona o myslivosti, podle něž je honební společenstvo povinno přednostně před dalšími osobami umožnit účast na užívání honitby svým členům a k této přednosti je povinno přihlížet i při rozhodnutí o nájmu honitby. Zde odkázal na rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka Tábor č. j. 15 Co 371/2012-202 ze dne 2012, který posléze podléhal přezkumu Nejvyšším soudem ČR 28 Cdo 3692/2012-222 ze dne 21. 2. 2013), když dovolání proti shora uvedenému rozsudku bylo zamítnuto. Pokud článek 9 stanov žalovaného platných v předmětné době stanoví povinnost žalovaného pronajmout přednostně honitbu buď členovi, nebo mysliveckému sdružení vzniklému z členů, jedná se o ustanovení neplatné, neboť je v rozporu se zmíněným § 32 odst. 2 zákona o myslivosti, který upřednostňuje pouze člena honebního společenstva. Žalovaný této své zákonné povinnosti nedostál, neboť myslivecké sdružení Libějovice není na rozdíl od žalobce členem žalovaného. Navíc pokud jde o samotný zápis o jednání honebního výboru ze dne 14. 4. 2012, žalobce žádal o nahlédnutí do tohoto zápisu po skončení valné hromady 28. 12. 2012, avšak tento strojem psaný zápis nesplňuje kritéria ustanovení § 22 odst. 2 zákona o myslivosti, podle něž zde musí být podpis všech členů honebního výboru, avšak tento zápis (který navíc předložil i žalovaný jako přílohu svého prvního vyjádření) obsahuje zápis pouze zapisovatele a honebního starosty a nikoli zbývajících dalších dvou členů honebního výboru. Pokud pak žalovaný předložil následně ručně psaný zápis z tohoto jednání ze dne 14. 4. 2012, který byl již podepsaný všemi členy, učinil tak po lhůtě dané mu soudem při přípravném jednání 29. 4. 2013 a po koncentraci řízení. Další porušení zákona pak žalovaný spatřuje v tom, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

ve smyslu ustanovení § 22 odst. 2 zákona o myslivosti má honební starosta vyrozumět pozvánkou všechny své členy o konání valné hromady (což se vztahuje, jak vyplývá ze shora uvedených závěrů i na toto konkrétní jednání honebního výboru, na nějž byla přenesena působnost valné hromady) se sdělením místa, data, hodiny a pořadu, tedy písemně, což je výslovně uvedeno v článku 6 odst. 3 stanov žalovaného, podle nějž měl honební starosta poslat písemnou pozvánku k tomuto jednání, což však neučinil.

2. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby s tím, že učinil nesporným skutečnost, že žalovaný rozhodnutím valné hromady ze dne 20. 11. 2002 přenesl působnost valné hromady rozhodovat o způsobu využití společenstevní honitby včetně uzavření změny nebo vypovězení smlouvy o nájmu honitby na honební výbor. Žalovaný trval na tom, že honební výbor o pronájmu honitby rozhodoval 14. 4. 2012, a pokud žalobce podal žalobu 15. 1. 2013, učinil tak v rozporu s ustanovením § 22 odst. 8 zákona o myslivosti, neboť podle něj považuje-li člen honebního společenstva rozhodnutí valné hromady za nezákonné nebo odporující stanovám, může se do 15 dnů ode dne, kdy se o rozhodnutí dozvěděl, nejpozději však do tří měsíců od konání valné hromady domáhat, aby soud vyslovil neplatnost rozhodnutí valné hromady, jinak jeho právo zaniká. Žalovaný vysvětlil okolnosti ohledně existence dvou zápisů honebního výboru MS Libějovice z 14. 4. 2012 s tím, že zapisovatel [REDAKCE] učinil původní zápis z tohoto jednání ručně, tento zápis obsahuje podpisy všech čtyř členů honebního výboru, přičemž honební starosta pořídil na základě tohoto zápisu zápis psaný strojem, který pak již nechal podepsat pouze zapisovatelem [REDAKCE] a podepsal jej sám a tento zápis uložil jako originál zápisu jednání žalovaného a z tohoto důvodu právě tento zápis byl žalobci předložen po předmětné valné hromadě 28. 12. 2012. Podle žalovaného tento neporušil ustanovení § 32 odst. 2, které stanoví povinnost upřednostnit své členy před dalšími osobami při rozhodnutí o pronájmu honitby, neboť vycházel z ustanovení § 9 stanov žalovaného platných ke dni 14. 4. 2012, podle nějž je honební společenstvo povinno přednostně pronajmout honitbu svému členovi popřípadě vlastníkovu honebního pozemku v této honitbě, který není členem, nebo mysliveckému sdružení vzniklému z těchto členů. Žalovaný v době uzavírání smlouvy nevěděl o žádném svém členovi, který by splňoval podmínky dle § 32 odst. 2 zákona o myslivosti a zároveň by měl zájem stát se nájemcem předmětné honitby, a proto uzavřel nájemní smlouvu s mysliveckým sdružením Lomec Libějovice, což podle něj není v rozporu se žalobcem předloženým rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích z 28. 6. 2012 pod č. j. 15 Co 371/2012-202, neboť ten se týkal odlišných skutkových okolností, kdy žalovaný (honební společenstvo) věděl o zájmu žalobce o pronájem honitby, neboť s ním již v minulosti uzavřel smlouvu o pronájmu honitby, jejíž platnost však následně rozporoval, což v této věci nebylo, neboť žalovaný vyslovil svoji žádost o pronájem honitby až při valné hromadě 28. 12. 2012. Podle žalovaného je ustanovení § 32 odst. 2 nutno vykládat teleologicky, kterýžto výklad by měl být před výkladem jazykovým, neboť z důvodové zprávy k vládnímu návrhu tohoto zákona vyplývá, že tato zákonná úprava si klade za cíl změnit tendenci v myslivosti, kdy se měnil okruh nájemců honiteb a klesal podíl občanských sdružení, tedy mysliveckých sdružení, které měla honitby v nájmu, a tato zákonná úprava by měla tomuto stavu zabránit a omezit možnost, aby uzavření smlouvy o nájmu honitby určoval jen peníze. Žalovaný se stal posléze (v průběhu řízení) členem současného nájemce honitby, tedy Mysliveckého sdružení Lomec Libějovice s tím, že v době uzavření nájemní smlouvy bylo jeho členem celkem 11 z 23 členů Honebního společenstva Lomec-Libějovice, takže uzavření nájemní smlouvy s tímto sdružením, kde je téměř polovina členů honebního společenstva, tak bylo v souladu s požadavky zákona, aby byla umožněna účast na užívání honitby členům honebního společenstva v co největším rozsahu. Žalovaný souhlasil s tím, že jednal v rozporu s ustanovením § 33 odst. 1, neboť nedoručil smlouvu o nájmu honitby příslušným orgánům po jejím uzavření v zákonné lhůtě. Zároveň také uvedl, že podle jeho názoru došlo ze strany žalobce ke zjevnému zneužití práva, které ve smyslu § 8 o. z. nepoužívá právní ochrany. Žalobce totiž od počátku sledoval jediný účel, a to svůj zájem pro uznání jeho vlastní samostatné honitby, o což usiloval v průběhu celého řízení a žalovaný se mu snažil v této záležitosti napomoci, k čemuž však nedošlo nikoli jeho vinou. Žalovaný navíc zdůraznil, že Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

soud by neměl vyhovět žalobě mimo jiné i z důvodu, že by tím došlo k podstatnému zásahu do práv třetí osoby, tedy Mysliveckému spolku Lomec Libějovice, který nabyl předmětný nájem honitby v dobré víře, neboť v opačném případě by po více než šesti letech došlo k zániku nájemního vztahu v předmětné honitbě a tím i ohrožení jeho hlavní činnosti.

3. Soud se při posuzování žalobního nároku řídil platnou zákonnou úpravou provedenou zákonem č. 449/2001 Sb. o myslivosti. Podle jeho § 21 odst. 1 písm. c) do působnosti valné hromady náleží rozhodovat o způsobu využití společenstevní honitby, včetně uzavření změny nebo vypovězení smlouvy o nájmu honitby. Podle § 22 odst. 2 citovaného zákona může valná hromada přenést působnost podle odst. 1 písm. c) na honební výbor.
4. V tomto směru nebylo mezi stranami sporu o tom (a dokládá to i rozhodnutí valné hromady z 20. 11. 2012), že právě tímto rozhodnutím byla přenesena působnost valné hromady žalovaného rozhodovat o způsobu využití společenstevní honitby včetně uzavření změny nebo vypovězení smlouvy o nájmu honitby na honební výbor. Proto mohl honební výbor HS Lomec-Libějovice rozhodovat sám o pronájmu honitby, přičemž na takovéto jednání se vztahují ustanovení týkající se jednání valné hromady ve smyslu § 22 citovaného zákona.
5. Podle § 22 odst. 8 považuje-li člen honebního společenstva rozhodnutí valné hromady za nezákonné nebo odporující stanovám, může se do 15 dnů ode dne, kdy se o rozhodnutí dozvěděl, nejpozději však do tří měsíců od konání valné hromady domáhat, aby soud vyslovil neplatnost rozhodnutí valné hromady, jinak jeho právo zaniká.
6. V této souvislosti soud konstatuje, že žalobce podal žalobu 15. 1. 2013, přičemž se domáhá neplatnosti jednání honebního výboru o pronájmu honitby ze dne 14. 4. 2012 s tím, že zápis o tomto jednání byl podle jeho názoru antidatován a toto jednání se nemohlo uskutečnit 14. 4. 2012. K této sporné skutečnosti, tedy kdy skutečně došlo k rozhodnutí o pronájmu honitby ze strany honebního výboru, provedl soud následující dokazování.
7. Z pozvánky Honebního společenstva Lomec Libějovice ze dne 30. 11. 2012 bylo zjištěno, že honební společenstvo zve jménem honebního výboru na jednání valné hromady HS Lomec-Libějovice, která se bude konat v pátek 28. 12. 2012, když v programu jednání valné hromady pod bodem 4 bylo uvedeno „Pronájem honitby“. Ze zápisu jednání honebního výboru HS Lomec-Libějovice ze dne 14. 4. 2012, psaném strojem, bylo zjištěno, že tohoto dne se měl konat honební výbor za přítomnosti členů [redacted], [redacted], [redacted] a [redacted] s tím, že druhým bodem programu byla žádost MS Libějovice o uzavření smlouvy o nájmu honitby za období od 1. 4. 2013 do 31. 3. 2013 s tím, že starosta seznámil členy výboru s touto žádostí a po diskusi dal o této žádosti hlasovat s výsledky pro čtyři, proti nula, zdržel se nula. Uvedený zápis pak je podepsán zapisovatelem [redacted] a starostou [redacted]. Z ručně psaného zápisu jednání Honebního výboru Lomec-Libějovice ze dne 14. dubna 2012 pak vyplývá, že tento zápis je naprosto identický se strojním zápisem, pouze obsahuje podpisy všech členů honebního výboru, starosty [redacted], zapisovatele [redacted], finančního hospodáře [redacted] a člena výboru [redacted]. Ze zápisu z jednání valné hromady Honebního společenstva Lomec Libějovice ze dne 28. 12. 2012 bylo zjištěno, že se jedná o ručně psaný zápis z této valné hromady s tím, že pod bodem 4 programu je uvedeno „Pronájem honitby“, k čemuž při projednání této valné hromady je pod bodem 4 uvedeno pronájem honitby – jak vyplynulo ze zprávy starosty H.S. je honitba pronajmuta Mysliveckému sdružení Lomec Libějovice. Ze smlouvy o nájmu honitby ze dne 27. 12. 2012 bylo zjištěno, že pronajímatel Honební společenstvo Libějovice uzavřel s nájemcem Mysliveckým sdružením Lomec Libějovice smlouvu o pronájmu honitby s názvem Libějovice na dobu od 1. 4. 2013 do 31. 3. 2023.
8. V této souvislosti pak byli vyslechnuti svědek [redacted], který vykonává funkci [redacted] Mysliveckého spolku Lomec Libějovice s tím, že na výroční schůzi 10. 3. 2012 byl

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

členy spolku pověřen jednat s honebním výborem o pronájmu honitby, což učinil, a to tak, že konkrétně jednal se členy tohoto honebního výboru panem [REDACTED] a panem [REDACTED]. O této žádosti pak jednal honební výbor, avšak kdy to bylo, svědek nevěděl, neboť to nebyla jeho věc, on zastupoval myslivecké sdružení, nicméně ví, že 14. dubna 2012 jednal s panem [REDACTED] a panem [REDACTED], kteří mu přinesli k podpisu smlouvu o nájmu honitby, měli ji podepsanou, přišli za ním domů a on ji podepsal. Všechny tyto skutečnosti svědek uváděl na základě svých poznámek, kterými byli, jak zároveň uvedl, jeho zpráva na předmětné výroční schůzi mysliveckého sdružení. K věci pak doplnil, že u nich ve spolku dělá zapisovatele pan [REDACTED], a to asi dvacet let, píše to ručně a pak se to přepisuje do zápisní knihy.

9. Dále byli vyslechnuti členové, respektive bývalí členové honebního výboru.

10. Z výpovědi [REDACTED] bylo zjištěno, že byl tehdejším [REDACTED] honebního společenství, přičemž na jaře (a nyní si již nevzpomíná, jakého to bylo roku) dostal žádost mysliveckého sdružení o pronájem honitby. Svolal proto schůzi honebního výboru a to tak, že jeho členy obvolal, nebo byl za nimi osobně, na což si přesně nevzpomíná, ale písemně tak nečinil, neboť nevěděl, že by to měl tímto způsobem dělat. Věděl však o tom, že honební výbor může místo valné hromady odsouhlasit pronájem honitby a právě toto proběhlo na schůzi honebního výboru. K dotazu pak uvedl, že se jednalo o datum 14. 4. 2012, kde byl odsouhlasen pronájem honitby pro myslivecké sdružení, přičemž připustil, že mluvil i s panem [REDACTED], který však žádnou písemnou žádost nepodal, a právě proto jej ani neinformoval ani o této schůzi. K samotnému zápisu z tohoto jednání pak uvedl, že jej vyhotovuje na těchto jednáních vždy pan [REDACTED] ručně a on jako starosta poté tento zápis přepsal na počítači a nechal ho podepsat panem [REDACTED] a podepsal se i sám. V tomto směru potvrdil znění obou jak ručně, tak strojem psaných zápisů z 14. 4. 2012 jako identických. Sám vyhotovoval i předmětnou nájemní smlouvu, a to až po schůzi výboru, neboť dopředu nemohl vědět, jestli ji odsouhlasí, nebo ne. Vyplňoval ji podle nějakého vzoru a za myslivecké sdružení jí uzavíral zřejmě pan [REDACTED]. Pokud se jedná o zápisy, tak ty měl k dispozici, neboť měl složku na tyto zápisy a pamatuje si, že žalobce podal svoji žádost o pronájem honitby právě na valné hromadě (dne 28. 12. 2012), přičemž si vyžádal nějaké listiny, a to buď on, nebo jeho právník, a vyhotovovali si z nich kopie, což zřejmě byla smlouva o pronájmu a zápis toho výboru, přičemž si nevzpomíná, zda mu předával i ten ručně psaný, jenom to, že mu dal k dispozici všechny zápisy, které měl. Dále pak připustil, že se o žalobci všeobecně hovořilo, že si chce udělat vlastní honitbu, avšak v jaké časové souvislosti, si nevzpomíná. Připustil, že ví o své povinnosti do 15 dnů dát příslušné rozhodnutí správnímu orgánu, ale předtím to nevěděl, takže tuto povinnost nesplnil.

11. Z výpovědi [REDACTED] bylo zjištěno, že zájem o pronájem honitby mysliveckého sdružení byl tlumočen na jeho schůzi 10. 3. 2012, z níž dělal zápis, a bylo to tak, že právě myslivecké sdružení požádalo výbor o prodloužení nájemní smlouvy, a proto byla svolána schůze na 10. 3., protože jako výbor měli možnost rozhodnout o prodloužení. Jmenovaný připustil, že čerpá informace ze svého kalendáře, který dal soudu k nahlédnutí s tím, že ohledně data 10. 3. měl uvedeno HS jako honební spolek, k tomu písmena SCH s tím, že se jedná o schůzi a k tomu jména [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], k čemuž uvedl, že se jedná o jména těch, kteří tam měli být, a právě na tento den byla schůze svolána. Výsledek byl takový, že byl prodloužen nájem na honitbu a on z tohoto dělal ruční zápis, který si nechal podepsat od všech členů a předseda si pak sám udělal na stroji svůj opis, na kterém byl pak už jenom podpis předsedy a jeho. Po předložení originálu zápisu ručně psaného z 14. 4. 2012 jmenovaný připustil, že se jedná o zápis, o kterém mluvil, ale zřejmě přehodil datum, takže to mohlo být tak, že schůze byla původně svolána na 10. 3., ale neuskutečnila se a byla pak až 14. 4., což nemůže z kalendáře ověřit, neboť právě tato strana v něm chybí. Jmenovaný skutečně připustil, že se jedná o zápis jím psaný. Ke svolání tohoto výboru uvedl, že členy výboru obešel pan [REDACTED] všechny osobně, kromě pana [REDACTED], o tom neví. Pozvánka na toto jednání zveřejněna nebyla, písemně to také nebylo. Také potvrdil, že zápis ručně psaný z valné hromady z 28. 12. 2012 psal on. Uvedl, že už není členem honebního Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

výboru od valné hromady z 28. 12. 2012, kde skončil a toho dne měl u sebe i svůj ručně psaný zápis z 14. 4. 2012, když i předseda měl ten svůj a požádal jej, aby ten jeho podepsal. Po nahlédnutí do strojem psaného zápisu z 14. 4. 2012 [REDAKCE] potvrdil, že jde skutečně o tento zápis. K jednání z 14. 4. uvedl, že výbor rozhodl o prodloužení nájmu, a myslí si, že samotnou smlouvu uzavíral předseda, přičemž kdy to bylo, již neví, neboť sám tu smlouvu neviděl. Zdůraznil, že neinformovali ani ostatní členy, neboť to bylo velice složité a nebyli informováni, že by to tak mělo být.

12. Z výpovědi [REDAKCE] soud zjistil pouze to, že se jednalo o pronájem honitby asi před sedmi lety, že byla schůze valné hromady někdy koncem roku, když na jednání honebního výboru si přímo nepamatoval a po předložení zápisu z 14. 4. 2012 uvedl, že o tom nic neví, pouze potvrdil, že se jedná o jeho podpis, ale k samotnému jednání si ničeho nevzpomíná. Z výpovědi [REDAKCE] pak soud nezjistil vůbec ničeho, neboť si na nic a na žádné okolnosti nepamatuje, pouze potvrdil svůj podpis na zápisu z 14. 4. 2012 s tím, že nic mu v paměti neutkvělo a byl členem výboru pouze do předmětné valné hromady.

13. Ve věci byli dále vyslechnuti [REDAKCE], který byl se synem účasten na žádost žalobce „se kterým se zná“ valné hromady v roce 2012, aby posoudili, zda probíhá podle zákona. Sám si nevzpomínal přesně, kdy byla, pouze že se jednalo o rok 2012 a bylo to podle něj zřejmě na jaře, kdy se obvykle rozhoduje o pronájmech honitby na další rok. K dotazu soudu, že valná hromada proběhla 28. 12. 2012, nejprve uvedl, že to nepřipadá v úvahu, neboť jde o pronájem honitby na rok 2013, pak ale připustil, že to bylo již před dlouhou dobou a nepamatuje si přesně. Ví, že jedním z bodů byl pronájem honitby a až při tomto bodu zjistili, že je již hotový, což bylo divné, když to stálo na pozvánce, a také si vzpomíná, že jeho syn a pan [REDAKCE] také chtěli nějaké doklady, u kterých však už nebyl. Z výpovědi svědka [REDAKCE] bylo zjištěno, že jej žalobce požádal prostřednictvím svého otce, aby byl při jednání valné hromady, která se uskutečnila na konci roku 2012 a on, protože se věnuje právu myslivosti, tam s ním šel. Nebyl tam jako přímý zástupce, nebral za to odměnu. Dále pak uvedl, že starosta mluvil na valné hromadě o předchozí valné hromadě, která přenesla pravomoc rozhodovat o pronájmu honitby na honební výbor a že myslivecké sdružení požádalo o pronájem a když pak došlo k bodu pronájmu honitby, odbyl, že vše už bylo řečeno. To bylo podivné a on začal tušit, že se jedná o jakýsi podvod, neboť se tomu divili i ostatní členové, a proto požádal žalobce, aby si vyžádal zápisy o předchozí valné hromadě a o rozhodnutí o pronájmu, které mu muž, který vedl schůzi, nejprve nechtěl předložit, ale pak poté, co dali odkaz na stanovy, je předal a svědek je vyfotil, přičemž tyto fotokopie zápisů odpovídají strojem psaným zápisům z valné hromady z 20. 11. 2002 a z jednání honebního výboru z 14. 4. 2012. Dále poradil žalobci, aby si došel na příslušný orgán státní správy, neboť byl přesvědčen, že v rozporu se zákonem tam žádná smlouva o nájmu honitby nebude, což se potvrdilo, neboť on zde rovněž se žalobcem byl na příslušném orgánu a žádná nájemní smlouva zde nebyla, o čemž zapsal exekutorský zápis 31. 12. 2012, což jeho písemného znění pod sp. zn. 152EZ32/2012 potvrzuje. K fotokopii zápisů, které učinil, pak uvedl, že mu bylo podivné, že podpis zapisovatele [REDAKCE] je úplně stejný, ačkoli ty zápisy byly podepsány v rozmezí deseti let, a je obecně známo, že podpisy se mění v průběhu let.

14. Jako poslední byl vyslechnut žalovaný, který ve své účastnické výpovědi naprosto potvrdil a odkázal na výpověď [REDAKCE]. Dále uvedl, že nevěděl o jednání honebního výboru z 14. 4. 2012, a o tom, že honitba je pronajata, se dozvěděl až na valné hromadě. Ke své žádosti o pronájem honitby uvedl, že jej dával písemně asi 14 dnů před konáním této valné hromady. Následně uvedl, že si již nevzpomíná, jestli jej posílal, či ne, když doklad o zaslání nemá, ale stoprocentně měl s sebou tuto žádost na valné hromadě s tím, že se jednalo o strojem psanou žádost o pronájem honitby s nabídkou 25 Kč za 1 ha a rok bez data s jeho podpisem a částku 25 Kč tam dopisoval ručně. Potvrdil také svůj dlouhodobý zájem o honitbu s tím, že by chtěl být zvolen i honebního výboru, k čemuž nedošlo.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

15. Při hodnocení shora uvedených důkazů soud posoudil všechny víceméně jako důvěryhodné, neboť nebyly v přímém rozporu a drobné nesrovnalosti ve výpovědích, zejména časového charakteru, lze vysvětlit tím, že jednotlivé osoby vypovídaly o událostech, které se uskutečnily více než před šesti lety.
16. Soud má tedy za prokázané, že honební výbor skutečně rozhodoval o pronájmu honitby dne 14. 4. 2012. Svědčí o tom oba zápisy z toho jednání, a to jak ručně psaný zapisovatelem [REDACTED], který obsahuje podpisy všech členů honebního výboru, kteří je před soudem jako pravý potvrdili, tak i vysvětlení skutečnosti existence druhého formálního zápisu, který starosta [REDACTED] vyhotovil strojem se svým podpisem a podpisem zapisovatele a kterýžto zápis byl v dokladech, které se týkaly jednání honebního společenstva či honebních výborů, a proto se také dostaly do dispozice žalobce, respektive svědka [REDACTED] při valné hromadě 28. 12. 2012 s tím, že originál zápisu ručně psaný z 14. 4. 2012 měl po celou dobu až do této valné hromady u sebe zapisovatel [REDACTED]. V řízení nebylo prokázáno a žalobce to ani neuvedl ve své účastnické výpovědi, že by žádal honební výbor, případně Honební společenství Lomec-Libějovice o pronájem honitby před valnou hromadou 28. 12. 2012, neboť právě až zde podával svoji žádost o pronájem honitby. [REDACTED] jako tehdejší starosta honebního společenství sice připustil, že někdy v průběhu doby mluvil se žalobcem o možném pronájmu honitby, nicméně nebylo prokázáno kdy, a hlavně nebyla tvrzena ani doložena žádná jeho písemná žádost. Žalobce tedy neprojevil vůli žádat o pronájem honitby před 14. 4. 2012 (nýbrž až 28. 12. 2012), ačkoli dle tvrzení [REDACTED] znalého mysliveckého práva a zvyklostí se vždy o pronájmech honitby na příští rok rozhodovalo na jaře předchozího roku. Lichý je i argument žalobce, že je nelogické, aby na pozvánce na valnou hromadu 28. 12. 2012 byl bod rozhodnutí o pronájmu honitby, když by před tím o tomto pronájmu bylo rozhodnuto již v dubnu, neboť toto je v přímém rozporu se zněním této pozvánky, kde je uvedeno pod bodem 4 „Pronájem honitby“, z čehož nelze vyvodit, že se bude právě na této valné hromadě rozhodovat o pronájmu honitby, ale jedná se o obecné vymezení, které může zahrnovat pouze zprávu o tomto pronájmu, nikoli samotné rozhodnutí. Ani opomenutí žalovaného, který předmětnou smlouvu o pronájmu honitby v rozporu s ustanovením § 33 odst. 1 citovaného zákona (podle něž je držitel honitby povinen do 15 dnů ode dne uzavření smlouvy zaslat jedno její vyhotovení orgánu státní správy myslivosti), neznamená samo o sobě skutečnost, že honební výbor o pronájmu honitby nerozhodl již 14. 4. 2012, když navíc tento datum nakonec potvrdili všichni zúčastnění (někteří po nahlédnutí do zápisu z tohoto jednání, což však lze vysvětlit časovým odstupem).
17. Soud má tedy mít jednoznačně za prokázané, že jednání honebního výboru se opravdu uskutečnilo dne 14. 4. 2012. Soud se proto v této souvislosti zabýval tím, zda (ve smyslu s rozsudkem Nejvyššího soudu ČR 28 Cdo 2908/2010, podle kterého zápis z valné hromady honebního společenstva musí obsahovat podpis honebního starosty a zapisovatele, při absenci těchto podpisů nemůže zakládat počátek běhu prekluzivní lhůty k vyslovení neplatnosti rozhodnutí valné hromady) byl zápis z jednání honebního výboru způsobilým zakládat počátek běhu prekluzivní lhůta dle shora cit. us. § 22 odst. 8 cit. zák.
18. V tomto ohledu bylo v řízení prokázáno, že originál zápisu, tedy ručně psaný, z 14. 4. 2012 o jednání honebního výboru HS Lomec-Libějovice splňuje kritéria § 24 odst. 2, podle něž o jednání honebního výboru musí být pořízen zápis obsahující průběh jednání, zápis podepíše všichni přítomní členové honebního výboru a honební společenstvo musí uchovávat zápisy z jednání honebního výboru po celou dobu jeho existence. V řízení bylo prokázáno, že ručně psaný originál z 14. 4. 2012 byl podepsaný všemi členy honebního výboru a samotná skutečnost, že jak žalobce, tak žalovaný, nejprve zaslali soudu zápis z 14. 4. 2012 psaný na počítači, posléze přepsaným [REDACTED] jako tehdejším starostou, neznamená, že by toto zákonné kritérium porušeno bylo, když navíc starosta tento zápis po celou dobu uchovával a dal posléze k dispozici žalobci. V této souvislosti je však nutno vzít v úvahu skutečnost, že na jednání honebního výboru, Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

pokud je na něj přenesena působnost valné hromady dle § 21 odst. 2 cit. zák., se vztahují ustanovení § 22 jednání valné hromady, jak bylo nejvyšším soudem opakovaně judikováno. Podle § 22 odst. 6 cit. zák. o rozhodnutích valné hromady musí být pořízen zápis... zápis podepíše honební starosta a valnou hromadou zvolený zapisovatel. Z uvedeného vyplývá, že zápis z 14. 4. 2012, psaný strojem, splňuje sám o sobě tato zákonná kritéria. Nerelevantní je také námitka žalobce, že žalovaný ručně psaný zápis z 14. 4. 2012 předložil až po koncentraci řízení v souvislosti s přípravným jednáním ze dne 29. 4. 2013. Z protokolu o tomto jednání totiž vyplývá, že soud jednak umožnil žalovanému, aby některé konkrétně specifikované listiny (mezi nimiž byl i zápis z 14. 4. 2012) předložil ve lhůtě 3 týdnů (tedy nejpozději do 20. 5. 2012) a jednak ohledně (obecných) doplnění skutkových tvrzení a důkazních návrhů poskytl lhůtu do 13. 5. 2013. Pokud tedy žalovaný předložil předmětný zápis 20. 5. 2013, učinil tak v soudem stanovené lhůtě.

19. Jelikož tedy má soud za prokázané, že honební výbor žalovaného rozhodl o pronájmu honitby na svém jednání dne 14. 4. 2012, přičemž z tohoto jednání pořídil zápis splňující zákonná kritéria, zatímco žalobce podal žalobu až 15. 1. 2013, tedy poté, co již dávno uplynula tříměsíční prekluzivní lhůta dle citovaného ustanovení § 22 odst. 8 cit. zák., právo žalobce domáhat se vyslovení neplatnosti tohoto rozhodnutí, tedy již zaniklo, a žaloba jako nedůvodná tedy musela být zamítnuta.
20. Soud se nicméně zabýval i ostatními argumenty žalující strany, a to zejména otázkou, zda žalovaný při tomto rozhodnutí porušil ustanovení § 32 odst. 2 citovaného zákona. Podle něj, pokud honební společenstvo užívá honitbu na vlastní účet, je povinno přednostně před dalšími osobami umožnit účast na užívání honitby svým členům. K této přednosti je povinno přihlížet i při rozhodnutí o pronájmu honitby. V této souvislosti soud posuzoval i článek 9 bod 1, tehdy platných stanov žalovaného, podle nějž při využití společenstevní honitby pronájmem, je honební společenstvo povinno ji přednostně pronajmout za podmínek uvedených v § 32 zákona o myslivosti svému členovi, popřípadě vlastníkovu honebního pozemku v této honitbě, který není členem honebního společenstva, nebo mysliveckému sdružení vzniklého z těchto členů (vlastníků honebních pozemků). V této souvislosti se soud domnívá, že jelikož žalobce neprokázal v řízení, že by řádně tlumočil svůj zájem o pronajmutí honitby před 28. 12. 2012, honební výbor při rozhodování dne 14. 4. 2012 měl tedy pouze jednu žádost, a to mysliveckého sdružení, a tedy neporušil ustanovení § 32 odst. 2, které hovoří o upřednostnění svých členů před dalšími osobami, takže žalovaný nerozhodoval mezi žalobcem a mysliveckým sdružením, ale rozhodoval pouze o jedné nabídce. Pokud se jedná o citovaný článek 9 stanov žalovaného, jeho formulace je částečně v rozporu s citovaným ustanovením § 32 odst. 2, nicméně lze přitakat žalovanému, že odpovídá záměrům tvůrce zákona uvedených v důvodové zprávě, jak je zmiňuje žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, které však zákonodárce v citovaném § 32 odst. 2 neprojevil.
21. Lze také uzavřít, že žalovaný svým postupem, kdy do 15 dnů nedoručil smlouvu příslušnému státnímu orgánu myslivosti, porušil ustanovení § 33 odst. 1 věta druhá citovaného zákona, podle níž je držitel honitby do 15 dnů ode dne uzavření smlouvy zaslal jedno její vyhotovení orgánu státní správy myslivosti. Porušení tohoto ustanovení však podle názoru soudu jednoznačně neznamená neplatnost samotného rozhodnutí, neboť, jak vyplývá z komentáře k citovanému ustanovení, při porušení tohoto ustanovení může orgán státní správy uložit k zjednání nápravy pokutu až do 200 000 Kč a pouze teoreticky lze podat žalobu o neplatnost, když soud nedohledal žádné rozhodnutí jakýchkoliv soudů, které by takovýto postup kladně realizovalo. Obdobná situace je též ohledně skutečnosti, že žalovaný neobeslal písemně své členy o konání výboru dne 14. 4. 2012 v rozporu s ust. § 22 odst. 2 cit. zák. (vztahující se rovněž na jednání honebního výboru, pokud rozhoduje v přenesené působnosti valné hromady), podle nějž je honební starosta povinen vyrozumět všechny členy honebního společenstva o konání valné hromady s uvedením místa, data a pořadí jednání, přičemž způsob vyrozumění může upřesnit valná hromada honebního společenstva. Z uvedeného tedy nevyplyvá povinnost písemných pozvánek, a pokud takovouto povinnost lze vyvodit ze stanov žalovaného (z jejichž č. 6 bod 3 vyplývá, že pozvánka musí být uveřejněna na úřední desce nejméně 15 dnů před konáním valné hromady), aniž by bylo prokázáno, Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

že tento způsob vyrozumění upřesňovala valná hromada žalovaného, je tato úprava ve stanovách v rozporu s cit. ustanovením § 22 odst. 2 cit. zák.

22. Soud dále poznamenává, že přestože žalovaný rozhodl o pronájmu honitby mysliveckému sdružení Libějovice, žalobce se v průběhu řízení stal jeho členem, tudíž má možnost výkonu práva honitby, přičemž jeho v průběhu řízení tlumočený zájem o získání samostatné honitby soud neposuzuje jako zneužití práva nepožívající právní ochrany ve smyslu § 8 hlavy první občanského zákoníku, jejíž použití i na právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona ve smyslu § 3028 odst. 3 občanského zákoníku řídící se dosavadními předpisy se ve smyslu § 3030 o. z. použít i na první hlavu o. z.
23. Jelikož tedy soud nepovažuje žalobu za důvodnou, v plném rozsahu ji zamítl, a v této souvislosti nelze ani přehlédnout, že opačným postupem by jinak po šesti letech nájemního vztahu došlo k jeho zániku, což by mohlo ohrozit hlavní činnost nyní Mysliveckého spolku Lomec Libějovice, což je ve své podstatě v rozporu se shora uvedenými závěry důvodové zprávy k zákonu o myslivosti.
24. Při rozhodování o náhradě nákladů řízení soud vycházel z ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř., neboť žalovaný byl ve věci plně úspěšný a má tedy právo na náhradu nákladů tohoto řízení, které mu vznikly v souvislosti s právním zastoupením dle advokátního tarifu, tedy vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 14 úkonů právní služby (převzetí a příprava věci, vyjádření k žalobě z 11. 2. 2013, stanovisko žalovaného z 13. 3. 2013, účast na jednání 29. 4. 2013, vyjádření žalovaného z 6. 6. 2013, stanovisko žalovaného z 20. 8. 2013, účast na jednání 30. 10. 2013, vyjádření žalovaného ze dne 9. 12. 2018, účast na jednání dne 12. 11. 2018, účast na jednání 29. 4. 2019 přesahující dvě hodiny, tedy dva úkony, účast na jednání z 3. 6. 2019, písemné závěrečné stanovisko ze dne 10. 7. 2019, účast na jednání 17. 7. 2019). Konkrétně se jedná o 14 x 2 500 Kč dle § 9 odst. 3 písm. a) advokátního tarifu z tarifní hodnoty 35 000 Kč za použití § 7 bod 5 advokátního tarifu, k tomu 13 režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 odst. 3 o. s. ř., k tomu pak náleží cestovné ke shora uvedeným ústním jednáním včetně náhrady za ztrátu času. První bylo 30. 10. 2013, kdy zástupce žalovaného použil osobní automobil tovární značky Ford Combi, RZ [REDAKCE], cestě Blatná – Strakonice a zpět, tedy při ujetí 46 km při průměrné spotřebě 2,12 Kč na 1 km nafty dle 5,8 litru nafty na 100 km, což při její ceně § 4 písm. c) vyhlášky č. 752,12 Kč a při základní sazbě za použití silničního motorového vozidla 3,6 Kč na 1 km představuje cestovné 262,98 Kč, k tomu náhradu za ztrátu času 2 x dvě půl hodiny po 100 Kč dle § 14 advokátního tarifu, tedy celkových 463 Kč. Ke zbývajícím jednáním, tedy dne 12. 11. 2018, 29. 4. 2019, 3. 6. 2019 a 17. 7. 2019, pak byl zástupcem žalovaného k ústním jednáním použit osobní automobil Ford Mondeo, RZ [REDAKCE] při průměrné spotřebě 4,9 litru nafty na 100 km, což při její ceně dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 463/2017 Sb. dle § 4 písm. c) ve výši 29,80 Kč a při základní sazbě náhrady za použití silničního motorového vozidla dle § 1 písm. b) této vyhlášky 4 Kč na 1 km představuje jízdné k tomuto ústnímu jednání při ujetí 46 km 251 Kč, což s připočtením náhrady za ztráty času dvě půl hodiny po 100 Kč představuje cestovné 451 Kč. Pro zbývajících tři ústní jednání v roce 2019 pak náleží náhrada cestovného shora uvedeným automobilem s ohledem na sazbu ceny nafty dle § 4 písm. c) vyhlášky č. 333/2000 Sb. 33,60 Kč na 1 litr a výši základní sazby náhrady za použití silničního motorového vozidla 4,1 Kč na 1 km dle § 1 písm. b) této vyhlášky, tedy 3 x jízdné ve výši 364 Kč a 3 x náhrada za ztrátu času dvě půl hodiny po 100 Kč dle § 14 odst. 4, tedy cestovné 3 x 464 Kč. Jelikož zástupce žalovaného není plátcem DPH, soud již k těmto položkám žádnou další nepřipočítával a celkové náklady řízení tedy tvoří 41 506 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Pokud by podle tohoto rozsudku nebylo plněno řádně a včas, může být k návrhu soudem vykonán.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.

Strakonice 17. července 2019

JUDr. Pavla Potužníková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Jaroslava Smolová.